

Før jeg gaar over dertil, skal jeg blot nævne en Henstilling, jeg vil rette til den højtærede Landbrugsminister, foranlediget ved et Brev, jeg fik, da jeg kom her ind i Salen. Det er skrevet af en meget paalidelig Mand og en Mand, der er meget kyndig paa det Omraade, der er Tale om. Han anmoder mig om at henlede Opmærksomheden paa den langsomme Ekspedition, der finder Sted i Matrikulskontoret ved Behandlingen af Udstykningsager. Han fremhæver, at det ikke blot har Betydning for Landinspektørerne, men ogsaa for dem, der skulle have udstykket. Jeg tillader mig at henstille til den højtærede Landbrugsminister at undersøge, hvorledes det forholder sig i saa Henseende, og, for saa vidt det forholder sig saaledes, som dette Brev giver Grund til at antage, da søge at raade Bod derpaa.

Dernæst vil jeg gøre en lille Bemærkning i Anledning af den Menighedsraadslov, vi snart kunne vente at faa forelagt. Jeg vilde saare gerne se denne betydningsfulde Sag, som faldt i Fjor ved Tidernes Ugunst, fremmet. Jeg tror, at de Menighedsraad, vi tidligere have haft, ikke blot savnes af Administrationen, men maaske endnu mere af Befolkningen. Vi maa beflicte os paa at naa en Forstaaelse derom, saaledes at de kunne opstaa i fornyet Skikkelse som en Fugl Phønix af Asken.

I øvrigt er der to særligt brændende Spørgsmaal, som vi ville komme til at staa overfor. Det første er Spørgsmaalet om Balancen. Der er talt saa meget derom, at jeg kun skal sige, at jeg fuldstændig samstemmer i, at vi maa skaffe Balance til Veje, uden at jeg vil være med til at bestemme Tidspunktet; særlig vil jeg dog, som det ogsaa er sagt fra flere Sider, understrege, at Jernbanetaksterne ere noget, der ikke har noget med Skatteobjekter i almindelig Forstand at gøre, de kunne ordnes uden Hensyn dertil.

Det andet Spørgsmaal, vi ville komme til at staa overfor, er Spørgsmaalet om en Valgkredsordning og en Grundlovsændring; jeg vil derom udtale mig lidt udførligere. Meningerne ere jo allerede delte med Hensyn til det første Punkt: Skulle vi have Forholdstalsvalg eller ikke? Det er for Resten fremhævet baade fra Venstres og Højres Side, at det er en Sag; der kan

forhandles om. Det er sagt baade af den højtærede Konseilspræsident og fra Højres Side. Spørgsmaalet drejer sig ogsaa om Landstingets Sammensætning. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det er rigtigt, hvad der er blevet gjort gældende, at Sagen lettest fremmes gennem, hvad man har kaldt to Tempi, i alt Fald er det rigtigt at begynde med at fremme Sagen ved at forelægge den med samme Indhold som i Fjor. Ønsker Landstinget ikke selv at blive omdannet; har Folketinget neppe nogen særlig Grund til at søge Spørgsmaalet om Landstingets Sammensætning optaget samtidigt, men paa den anden Side kan man ikke lade være at tænke over denne Sag; thi man kan ikke møde ved noget Valg, — man kunde det ikke ved det sidste og vil endnu mindre kunne det ved et kommende, — uden at der spørges: Hvorledes stiller vedkommende Kandidat sig til Spørgsmaalet om en Ændring af Landstingets Sammensætning? Derfor er det ogsaa blevet omtalt fra de forskellige Sider og paa forskellig Maade. Jeg ønsker kun at fremsætte en Tanke, som har paa-trængt sig mig, og som jeg har fremsat under Valgkampagnen. Det er Tanken om at gennemføre almindelig Valgret for Mænd og Kvinder til begge Ting, saaledes at de til Folketinget stemme fra 25 Aars Alderen og til Landstinget fra 40 Aars Alderen, eller hvilken Alder man nu vil sætte. Det er ingenlunde nogen ny Tanke, de Herrer vide alle, at den er prøvet i de gamle Dage, den var indført i enkelte Stater i Grækenland og ved det romerske Senat, og den har ogsaa været fremme her i Landet, saaledes under Forhandlingerne om Juni-Grundloven. Monrad havde den Tanke med nogle Tilføjelser, jeg ikke her skal dvæle ved. Den blev ikke gennemført den Gang. Vi vide, at de Frikonservative havde optaget en saadan Aldersgrænse, da der blev forhandlet om den kommunale Valglov. Havde jeg siddet i Tinget den Gang, vilde jeg lige saa lidt som andre i Venstre have stemt for, at der til en og samme Forsamling skulde være en Aldersgrænse, dels ved det femogtyvende og dels ved det fyrretyvende Aar. Naar der derimod er Tale om to Forsamlinger, er der ingen Mening i at have dem valgt paa ganske samme Maade. Det vilde omtrent være